www.parroquiasarria.net

PARRÒQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ

SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 32, núm. 25, Diumenge de la Santíssima Trinitat, 19 de juny de 2011. Jornada "Pro Orantibus"

Si no es creu en l'amor, no es té dret a parlar de Déu!

La Trinitat ens revela que Déu no és solitud sinó comunió. La relació és el cor de l'essència de Déu i, en conseqüència, de tot ésser humà. *"Déu ha estimat tant el món, que li ha donat el seu Fill únic"*. És Joan, el deixeble estimat, en qui trobem la definició més fulgurant de Déu: *Déu és amor*. El cristià creu en l'amor. Tot home, tota dona, fins el no creient, pot creure en l'amor. Pot fiar-se i confiar-se a l'Amor com a saviesa del viure. Si no hi ha amor, cap càtedra pot dir Déu. Perquè la font és Ell, que és comunió del Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Ha estimat el *món*! Heus ací, doncs, perquè també jo haig d'estimar aquesta terra, els seus espais, el seus fills, els seus deserts i les seves verdors, les seves flors, la seva bellesa. Terra estimada. La Festa de la Trinitat és espill de la profunditat del meu cor i de l'últim sentit de l'univers: encaminat envers un Pare que és font de la vida, envers un Fill que m'enamora, envers un Esperit Sant que encén el desig de comunió en les meves solituds, per bé que em sento petit, fràgil, sóc abraçat pel Misteri. Petit, però abraçat, com un infant. L'amor no és dual, és trinitari, d'aquí la realitat de l'Esperit Sant! Aleshores puc comprendre que no puc estimar la Santa Trinitat sense introduir un tercer al qual anomeno i reconec "germà"!

DIUMENGE VINENT, CORPUS, COL·LECTA CÀRITAS, A L'OFERTORI DE TOTES LES MISSES

En la solemnitat del Corpus Christi l'Església també commemora el dia de la Caritat. Amb el lema d'enguany *"Les coses importants es fan de cor"*, Càritas aprofundeix en els valors de la fraternitat i el compromís, destacant que hi ha gestos que surten del cor com són l'entrega, l'afecte, el compromís. El dia del Corpus Christi, Càritas Diocesana rendeix comptes de les activitats desenvolupades durant l'any i de com s'han gestionat els recursos econòmics.

JORNADA "PRO ORANTIBUS". Avui, diumenge 19 de juny se celebra el dia "*Pro Orantibus*" amb el lema "***Lectio divina, un camí de llum***". En aquesta jornada preguem perquè la vida monàstica pugui continuar essent un "*Seminari d'edificació del Poble cristià*" (P.C. 9).

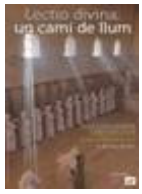

ADORACIÓ EUCARÍSTICA. De dilluns a divendres, en torns d'una hora, de les 8:30 del matí a les 8 del vespre. **DIUMENGES, A LES 19'15, EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM,** pregant per les vocacions.

ACCIÓ CATÒLICA. Dimarts 21 de juny, a les 6 de la tarda, Mn. Manel convoca aquesta darrera reunió del curs, en la qual parlarem del present i el futur d'aquestes trobades.

SOLEMNITAT DEL NAIXEMENT DE JOAN BAPTISTA. Divendres **24 de juny**. L'horari de misses: **8'30h, 10h i 20'15h**. Joan és l'únic sant del qual en celebrem el naixement i la mort, no endebades Jesús dirà d'ell que és *el més gran* d'entre els nascuts de dona. L'evangeli d'aquest dia ens parla de la bellesa i l'alegria del seu naixement i de la imposició del nom de "Joan". El fill, tota ésser humà, és do, mai possessió. En cada u de nosaltres Déu hi ha inscrit un projecte que ens cal cercar i descobrir.

CORPUS CHRISTI. Diumenge vinent dia 26 de juny se celebra aquesta solemnitat. L'horari de misses és l'habitual, ja en horari d'estiu: dissabte, a les 20'15h, i diumenge: a les 10h, 11'30h, 13h i 20'15 (aquesta darrera en castellà). **MISSA SOLEMNE A LES 13h, en la qual hi participarà la Capella de Mússica (*Cor de Cambra Dyapasón)*. EXPOSICIÓ SOLEMNE DEL SANTÍSSIM, a les 19'15**h, a l'Altar Major.

CENTRE PARROQUIAL. **Dimarts 21, a les 18,00h**, a la sala Tramuntana, **Actuació de final de curs dels grups infantils del Centre: esbart, cor i teatre musical**. Entrada lliure per a tots els públics

Una carta als joves

L'ha escrita Xavier Novell, el jove Bisbe de Solsona. Un jove Bisbe que escriu als joves d'ara. Més oportú no podia ser. La Jornada Mundial de la Joventut és a les portes. Ningú no dubta que serà un esdeveniment que impactarà. Tanmateix, el fet que els *indignats* hagin aparegut a les places, posa de manifest el malestar que hi ha en el cor de molts joves. Veient-los, i fins i tot escoltant-los, m'he preguntat per la qualitat d'aquesta seva indignació, perquè segons com es miri, s'indignen per algunes coses, però potser haurien de descobrir que s'haurien d'indignar també per moltes altres de més bàsiques, fins decisives, si volen aportar quelcom de vàlid a la societat en què viuen i transformar-la.

La *indignació*, si no va acompanyada, o fins precedida, de l' *admiració*, corre el risc de restar una acció estèril, perquè margina qüestions essencials. Sí, cal indignar-se pel fet que culturalment, i moralment, han estat enganyats, manipulats en no pocs aspectes. La seva indignació adquiriria un valor més alt si reconeguessin que la indústria cultural, que ha desembocat en la producció massiva de l'oci i de l'entreteniment com a objectius a perseguir, sobretot en la gent jove, ha contribuït a desarmar-los moralment. Divertir-se en un sentit que porti a desentendre's d'aquelles qüestions, els porta a creure –encara que no voldria generalitzar- que s'ha d'ignorar l'esforç, el sacrifici, el dolor, fins allí on es mostra en la seva dramacitat, quan la societat necessita joves no només *indignats,* sinó *admirats*. En els pessebres de la Provença hom hi descobreix la figura de "l'admirat", mentre aquí ens hem recreat estúpidament amb la del "caganer"! Admiració que significa conreu de la contemplació, de l'agraïment, de la pregària, del sentit de la bellesa, de l'acollida d'un missatge per a la vida, del reconeixement d'un do. Admiració i entusiasme, són efectes de la nostra dignitat com a éssers lliures i morals!

¿Per què crec que paga la pena de llegir la carta als joves del Bisbe Xavier? En primer lloc, perquè ell mateix és jove, i ha estat fins no fa massa un jove com els que trobem al carrer. Parla, en primera persona, de la seva experiència *jove* –ell no ens ve d'un altra galàxia-, i perquè no afalaga els joves. Aconsegueix parlar-los amb un llenguatge directe, més enllà de l'estil eclesiàstic al qual ens tenen acostumats els bisbes. Els parla clar, analitza el que ha succeït en aquestes generacions, en fa un diagnòstic precís, i ofereix orientacions valuoses.

El jove Bisbe de Solsona es dirigeix a una generació que alguns titllen de "perduda". Viuen per allò pel que van apostar els seus pares, que al 68 tenien entre 20 i 30 anys, aposta que ha repercutit en la següent generació, l'actual, que n'és la seva filla. I aleshores hom es planteja el repte: o bé els joves actuals reconeixen que el testimoni que se'ls ha transmès no val en els seus grans postulats, o bé també fracassaran com a generació. I d'aquesta generació de joves no es pot dir que s'hagin allunyat de l'Església, perquè en realitat mai han estat en l'Església, i d'ella només els arriben els estereotips, els tòpics, molts judicis hostils, el menyspreu, o la indiferència. Alguns mitjans de comunicació n'estan especialitzats. El model de vida que els ha estat transmès no funciona. Hi ha tot un capítol en que Novell tracta d'aquest problema, i hi escriu coses com aquestes: "Els teus pares pertanyen a aquesta generació que va créixer en un cristianisme social i moralitzant, i la seva comprensió del significat de la fe de l'Església catòlica es reduïa al compliment d'uns preceptes morals que prohibien i controlaven la seva conducta, per la qual cosa, quan es marxaren de casa dels seus pares, apostaren per viure prescindint d'ella. Moltes de les persones que formen part de la generació dels teus pares responen a aquest perfil i són els responsables de la forta secularització de la nostra societat".

Proposo de llegir aquesta Carta i de difondre-la. Trobar-se per comentar-la. Això fora un sa exercici de "crítica de la crítica", crítica que no pocs pensadors laics han endegat des de fa temps. Penso que el resultat en seria no només uns joves *indignats* sinó també el començament d'uns grups de joves *"admirats"* davant un ideal de vida, d'una saviesa per a la vida, que ofereix l'Evangeli i que es troba, malgrat tots els seus defectes, en l'Església!

Mn. Manuel Valls i Serra

Missa: **Feiners**: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits**: 19:15. **Diumenges**: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions**: dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial**: dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial**: (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces**: *Rectoria i Despatx parroquial* – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. *Centre Parroquial* – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web**: www.parroquiasarria.net. **Mail**: santvicenc@parroquiasarria.net